

právnic nezoměnilo, poněvadž jím byla tato otázka upravena pouze prozatímně, po dobu mimořádných poměrů způsobených válkou a přechodem z válečného do mírového hospodářství.

Vystoupí tedy při vybudování nového obchodního zákoníka otázka tato znovu, a to v plné své síle, a bude pak teprve nutno podívat se jí řádně do očí a uvážit pečlivě a všestranně důvody, uváděné pro ten či onen system. Nynější řešení jistě nemůže býti pro řešení konečné řešení preudicielním z toho důvodu, že poměry nynější jsou poměry výjimečnými. (Pokračováno).

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Ustanovení smlouvy zřizující společnost s ruč. omezeným, že závodní podíly jsou nezděditelné a že, zemře-li některý společník, jest vyšetřiti hodnotu jeho závodního podílu, kterou vyplatiti mají dědicům ostatní společníci podle poměru svých kmenových vkladů, jest přípustné.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 8. června 1920 R I 343/20.)

Rekursní soud (vrchní zemský soud v Praze) nařídil vyhovět stížnosti finanční prokuratury, firmě X, společnosti s ruč. omezeným, aby ustanovení společností smlouvy, dle kterého zděditelnost závodního podílu se vylučuje a že po smrti jednoho ze společníků jest zjištěti hodnotu jeho závodního podílu, již mají pak vyplatiti ostatní společníci dědicům podle poměru svých kmenových vkladů, jako zákonu se příčí uvedla v soulad se zákonem, jinak že bude z rejstříku vymazána.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu vyhověl a obnovil usnesení stolice první zápis povolující.

Důvody: Zákon stanoví, že závodní podíly jsou zděditelné. (§ 76. zák. o spol. s r. ob.) Tím vyslovuje toliko, že zásadně připouští čili uznává zděditelnost podílu, nenařizuje jí ale nutně pro všechny případy. Může tedy smlouva společenská i vyloučiti zděditelnost podílu. Stanoví-li tedy smlouva nezděditelnost podílu, nepřičí se to zákonu a bylo proto v tomto směru usnesení v odpor vzaté změnití a první usnesení obnoviti.

Také v druhém bodě jest stížnost oprávněna. Rekursní soud zaujal nesprávné stanovisko, považuje závazek uložený společníkům podle čl. XXII. společenské smlouvy, že přejímají podle poměru svých kmenových vkladů částku dědicům zemřelého společníka vyplacenou, za plat stejné povahy jako záplatky § 72. zák. o spol. s r. ob.

Ustanovení o převzetí částky dědicům zemřelého společníka vyplacené jest docela logicky zařazeno ve smlouvu, která v první větě čl. XXII. společenské smlouvy ustanovuje, že podíly jsou nezděditelné a která dále stanoví, že smrt jednoho společníka není důvodem ke zrušení společnosti. Úmrtím některého společníka octli by se takto druzí společníci před úkolem, zda se má společenský kapitál snížit o závodní podíl zemřelého společníka, který obsahuje nejen podíl na zisku, nýbrž i kmenový vklad, k čemuž by bylo zapotřebí změny společenské smlouvy. Tomuto rozhodnutí vyhýbá se společenská smlouva docela prakticky ustanovením srovnávajícím se s předpisem § 75. odst. 2. cit. zák., že společníci ostatní přejímají podle poměru svých kmenových vkladů částku dědicům za závodní podíl zemřelého společníka vyplacenou. Jest tedy jejich dodatečný příspěvek pouze placen ke kmenovému kapitálu, jaký zákon sám i v jiných případech připouští. Ustanovuje totiž v § 70. zák. o spol. s r. o., že společníci přispívají k náhradě vkladu kmenového, který nebyl zaplacen společníkem k tomu povinným a který nemohl býti prodejem závodního podílu kryt, a dále v § 83. zmíněného zák., že společníci přispívají k úhradě kmenového kapitálu, jestliže některý společník neprávem obdržel nějaký plat od společnosti a jestliže se současně zmenšuje kmenové jmění. Již v zákoně samém jsou tedy ustanovena, která ukládají společníkům závazky, o nichž při uzavírání smlouvy nic určitého společníkům není známo a při nichž obsah platební povinnosti jest docela neurčitý. Názor rekursního soudu jest tedy nesprávný, shora uvedené ustanovení neodporuje nijak zákonu. G-r.

Do jaké míry lze povolití exekuci pro výživné nemanželského dítěte, výživné matky za šestinedělí, náklady porodu a opatření prádla dítěte, jakož i útraty sporu, vzniklé vymáháním těchto nároků.

Rozhodnutí nejvyššího soudu za dne 10. srpna 1920, č. j. R. I. 547/20-1.

Podle vykonatelného rozsudku má dlužník zaplatiti pod exekuci vymáhajícím věřitelům:

1. matce nemanž. dítěte jménem výživného za šestinedělí 336 Kč, výlohy porodní báby 50 Kč, za prádlo pro dítě 200 Kč a jménem výživného, vynaloženého matkou dítěte na toto 142 Kč, celkem 728 Kč s 5% úroky od 20. ledna 1920 do 19. června 1920;

2. nezletilému dítěti, zastoupenému poručníkem, na zadrželých alimentech 250 Kč, oběma útraty sporu 423 Kč 98 h a útraty žádosti o exekuci 111 Kč 90 h.

Vymáhající věřitelé sub 1 a 2 uvedení podali návrh, aby jim byla povolena exekuce zabavením mzdy dlužníka jako horníka a to za práce již vykonané příslušející a v den doručení usnesení splatné, avšak povinně straně nevyplacené, celé a ohledně ostatních nároků dlužníka polovice.

Soud I. stolice povolil exekuci zabavením a přikázáním k vybraní dle návrhu.

Soud II. stolice změnil, vyhověv rekursu dlužníka, usnesení soudu prvního a povolil:

I. 1. nemanželské matce ku vydobytí vykonatelného pohledávání 728 Kč s 5% úroky ode dne 20. ledna 1920 a 2. nemanželské matce a nezlet. dítěti ku vydobytí útrat sporu I. stolice per 423 Kč 98 h a nemanž. matce ku vydobytí $\frac{2}{3}$ útrat návrhu na povolení exekuce v obnosu 47 Kč 62 h: exekuci zabavením a přikázáním k vybraní $\frac{1}{3}$ dosud nevyplacené mzdy;

II. nezletilému dítěti ku vydobytí vykonatelného pohledávání 250 Kč jako alimentů za čas od 20. ledna 1920 do 19. července 1920 a $\frac{1}{3}$ útrat návrhu na povolení exekuce v obnosu 23 Kč 81 h exekuci zabavením a přikázáním k vybraní dvou třetin mzdy zaměstnancovy s tím omezením, že musí zůstat dlužníku ročně obnos 3000 Kč volným.

Nejvyšší soud:

I. odmítnul dovolací rekurs vymáhajících věřitelů, pokud směřuje proti snížení přisouzených nákladů;

II. dovolacímu rekursu, pokud směřuje proti odstavci I. a II. rekursního soudu, částečně vyhověl a usnesení to změnil v ten způsob, že povolil:

a) nemanželské matce také k dobytí vykonatelné pohledávky výživného 336 Kč s 5% úroky od 20. ledna 1920,

b) nemanželské matce a nezletilému dítěti také k vydobytí nákladů sporu 423 Kč 98 h, exekučního návrhu 71 Kč 43 h a dovolacího rekursu 88 Kč 60 h, exekuci zabavením a přikázáním k vybraní $\frac{2}{3}$ mzdy dlužníkovy s omezením, že musí zůstat volným ročně 3000 Kč, odůvodniv toto rozhodnutí takto:

Podle § 1. zák. ze dne 15. dubna 1920 č. 314 sb. může býti ze služebných platů zabavena toliko jedna třetina a dlužníku musí zůstat volným roční příjem 6000 Kč, ale pro pohledávky výživného, na které má věřitel právo podle zákona, může býti vedena exekuce až do dvou třetin mzdy zaměstnancovy a volné zůstatí musí ročně 3000 Kč.

Předpisu tomuto vyhovuje rekursní soud jen částečně, ježto přehlíží, že také nemanželské matce přísluší podle zákona (§ 167 obč. z.) pohledávka výživného za šestinedělí. Ve vymáhané částce 728 Kč jest podle rozsudku, na základě kterého byla exekuce povolena, toto výživné 336 Kč obsaženo, pročež pro toto výživné jest exekuce podle 2. odst. § 1 cit. zák. přípustnou.

Nelze však souhlasiti s vývody dovolacího rekursu, že měla býti povolena exekuce ve smyslu tohoto předpisu též ohledně ostatní pohledávky nemanželskou matkou vymáhané, která podle téhož rozsudku záleží z útrat slehnutí a z dalších výloh následkem slehnutí nutných, neboť tyto výlohy penízem 50 Kč a 200 Kč přisouzené nejsou výživným. Rovněž nemá výsadního práva pohledávka nemanželské matce za výživu dítěte částí 142 Kč přisouzená, jelikož cit. předpis vyžaduje, aby vymáhané výživné příslušelo podle zákona vymáhajícímu věřiteli.

Pohledávka útrat sporu a exekučního návrhu, jakož i úroků arci není pohledávkou výživného, avšak úroky a útraty zavineny byly průtahem dlužníka a požívají při exekucích podle §§ 125, 216, odst. 2, 286, 315 ex. ř. stejného pořadí s kapitálem. Cit. zákon omezil v prvních odstavcích § 1 a 2, zabavitelnost platů a výslužného a v druhém odstavci týchž §§ připouští na